

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/4724.**

Benyújtás dátuma: **2019-02-21 20:24**

Parlex azonosító: **17L1WKZ10001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján szóbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani.

A szóbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

A szóbeli választ igénylő kérdés címe: **"Sztrájk a közoktatásban is? Avagy, meddig nézik még levegőnek és alázzák meg a tanárokat?"**

A magyar társadalom végzetesen szétszakadt. Az igazsághoz nyilván az is hozzátartozik, hogy ez a folyamat nem csak az elmúlt kilenc év hibája.

A szörnyű azonban az, hogy míg normális országokban az oktatási rendszer a mobilitás legfőbb előmozdítója, addig nálunk az iskola csak még jobban felerősíti a családi háttér hatásait. A korai iskolaelhagyók tizenegyéves negatív rekordot döntő magas számát, a funkcionális analfabéták 25 százalékos arányát csak oktatáspolitikai jövőpusztításnak tudjuk nevezni.

Ezen csak tovább ront az a végtelenül arrogáns nersevik mentalitás, amelyik a rendszer cselédjeiként bánik a nemzet napszámosaival. Annak ellenére, hogy a pedagógusok 80 százaléka sztrájkolna, a kormány továbbra sem áll szóba a PDSZ sztrájkbizottságával. Még mielőtt félremagyaroznának, és mohó tanárokról vizionálnának, akiknek az isten pénze sem elég, azért tegyük világossá, hogy a készülődő sztrájk nem csak a bérekről szól. Persze a garantált bérminimummal megegyező összegű fizetésekkel elég nehéz lesz a diplomás fiatalokat erre a csodálatos pályára vonzani és ott is tartani. A szakma előregedett, a könyörtelenül közeledő nyugdíjbomba után pedig olyan pedagógushiánnyal kell majd szembenézni, hogy abba tényleg beleroppan az ország.

A mostani figyelmeztetés a gyerekekről, a fiatalokról, a nemzet jövőjéről is szól. Egy méltányos, versenyképes oktatási rendszer kiépítéséről. Ahol ugyan van egyéni felelősség, de az esélyt nem csak a luxuslakóparkok népének méregdrága magániskolába járó csemetéi kapják meg, hanem azok is, akik tehetségesek, szorgalmasak, de a családi pénztárca bizony nem olyan vastag, mint az önk elitjénél.

Mikor veszik hát végre komolyan a tanárokat?

Várom érdeemi válaszát!